

Skálafjørðin fyrst

Gerið Skálafjarðar-tunnilin áðrenn Sand-oytartunnilin - Eitt aftursvar til Sámal Matras Kristiansen

L.GILLI TROND

Las í Sosialinum tann 27. juli eina viðmerking fra Sámal Matras Kristiansen (SMK) at tað er alneyðugt fyri Føroyar at raðfesta Sandoyartunnilin áðrenn Skálafjarðatunnilin. Hend-an grein av SMK gevur eina sera einstáttaða mynd av, hvussu vit skulu rad-festa hesar báðar samfelags-íløgur, og tí eigur hon at fáa eitt kritiskt aftursvar.

Sandoyingar hava leingi ynskt sær betri samband til Tórshavn, fyrst við Gomlu-rætt og nýggjari havn í Skopun, síðani við betri landsvegi til Havnar og nýggjari fergu til siglingina um Skopunarfjørð. Hesar íløgur hava ikki hjálpt stór-vegis um útlitini hja sand-oyingum, vit fáa at vita, at Sandoyggjin er eitt sam-felag í andaleypi, og nú vilja teir so hava ein undir-sjóvartunnil um Skopunar-fjørð, mann vónar at tann betra atkomuligheitin loys-ir allar trupulleikar, og hesa ferð verður úrslitið ikki sum tær gomlu verkætlanirnar - hesaferð fer tað at rigga!

Sagt verður av SMK, at hettar er:

”ein need to have

verkætlan, sum við 100% vissu kan bjarga einum avbyrgdum lokalsamfelagi, ið í dag liggur í andaleypi.”

Fyrst vil eg siga at ein tunnil kann hjálpa Sand-oynni, men má eg finnast at orðingini ”sum við 100% vissu kan bjarga”. Betri atkomuligheit (accessibility) kan geva einum avbyrgdum sam-felagi eitt boost, men tunnlar ganga báðar vegir, og har eru samfelagskann-ingar, sum vísa á, at betri atkomuligheit ikki altið gagnar útjaðarasamfelog-um. Tey kunnu eisini vera fyri størri avfólking, tí folkið flytur til meginøkið at búgva og arbeiða, og brúka bert útjaðaran sum vikuskiftis- og feribústað. Dømi um hetta finnast eisini í føroyskum høpi. Tað vil siga, at tað ikki er 100% vissa fyri at hendan verkætlanin kan bjarga eitt avbyrgt lokalsamfelag. At framseta hetta er beinleiðis misvísandi.

Næsta punktið eg má finnast at er ideein hjá SMK um at so *”verður Sandoy - serliga Skopun - knappliga tann mest upp-lagða forstaðskommunan.”* At Skopun fer at klára kappingina við teir partar av Tórshavnar kommunu, ið ligga langtuttanfyri Tórshavn (Velbaðstað og Kollafjørður) so væl, at hon heldur verður tann upplagða forstaðurin til Tórshavn havi eg sera ilt at síggja. Skopun liggur umleið líka langt vekk úr

Havn sum Kollafjørður, og longri burturi fra Tórshavn enn Skálafjørðurin ger (í beinari linju) (í verandi løtu áðrenn tunnlar eru komnir). Við at samanbera báðar verkætlanir (tí Skála-fjarðartunnilin verður gjørður einaferð) so er Skopun ikki betri fyri enn Runavík sum ein forstaðs-kommuna til Havnina. Runavík hevur størri lendi egnað til útstykking, fleiri handlar og mentanarátøk umframt nógv fleiri arbeiðspláss. Tað einasta Skopun kann kappast við er prísur á grundstykkjum, tvs. at Sandoyggjin nokk vinnur kappinina um, hvør er betri egnaður sum ein sovibýur, har fólkið brúkar allan sín dag í Havn og svevur í Skopun, til tey kunnu finna sær eitt hús ella eina íbúð í Havn sum passar inn í teirra budget. Hettar kemur aftur til tað fyrsta punktið. Betri atkomuligheit gevur ikki altið ein búskaparligan og samfelagsligan vøkstur. Har eru fleiri aðrir lokali-seringsfaktorar sum gera seg galdandi, har í millum er møguleikin fyri at fáa arbeiði í lokalsamfelag-inum ein tann týðningar-miklasti fyri at folk veru-liga fara at búgva í lokal-samfelagnum (tvs. sum *”dagbefolkning”* og ikki bert sum *”natbefolkning”*).

Triðja punktið har eg haldi SMK fer skeivur er øll ætlanin um, at ein flogvøllur í Søltuvík skal vera raison d’etre fyri ein Sandoyrartunnil. Hetta er

at seta ynski um ein tunnil til Sandoyar fram um møguleikan fyri at Føroyar kann gera seg galdandi í alheimsgerðinini.

SMK viðgongur sjálvur at: *”Eysturoy og Norð-oyggjar eru búskaparligu lokomotivini í føroyskum búskapi.”* Við at plasera okkara nýggja flogvøll millum 100 til 150 kilo-metrar frá orkuverkinum í føroyska búskapinum (til Skálafjarðartunnilin kemur) er ikki optimalt. Tað haldi eg, at flest fólk -serliga í Eysturoynni og Norðoyggjum - kunnu taka undir við. Ein flogvøllur hjálpir búskapinum mest, tá hann er lagdur tætt upp at tí búskaparliga sentri-num. Har eru fleiri dømi um hettar, og størsta grund-in er, at annars krevur tað stórar infrastrukturellar íløgur fyri at styrka at-komuligheitinia. Norð-menn hava brúkt hundrað-tals milliónir fyri at fáa teirra flogvøll á Garder-moen til at vera betri knýttan at Oslo, tí hann annars liggur ov langt burtur - og har er bert talan um 50 kilometrar.

At enda skal sigast, at um vit í Føroyum skulu gera okkum ein nýggjan flogvøll, so er neyðugt at raðfesta, hví hetta skal gerast. Ein tann týðningar-mesta grundgevingin eftir mínari meting er, at vit skulu geva øllum Føroyum betri atkomuligheit við úrheimin. Hettar verður ikki gjørt við at gera ein nýggjan 1600 til 1800

metrar langan flogvøll. Hetta gevur okkum ikki atgongd til nógv størri flogfør (bert Airbus A320 seriuna og Boeing 737NG seriuna) og teir nýggju møguleikarnar størri flogfør hava við sær. Tað er at samanbera við at gera eina nýggja skipahavn til Føroyar, sum ikki kann taka imóti skipum størri enn gamla Smyril. So er betri at útbyggja tann gam-la vøllin í Vágunum og taka til takkar við teimum avmarkingum sum har við koma, teir eru ikki nógv øðrvísi enn ein 1600 metrar langur vøllur gevur okkum. Fyri at betra um atkomuviðurskiftini skulu vit hugsa størri, ein vøllur uppá 3000 metrar kann taka imóti øllum sløgum av flogførum, og letur okkum gagnnýta teir mögu-leikar altjóða flogfrakt vinnan hevur at bjóða. Í øðrum Norðanlondum finnur tú nógvar fruktir sum vera sendar inn sum flogfrakt fra stødum sum Argentina og Brasilia. Kostnaðurin roknaður sum krónur per kilometrar/vekt(kg) á viðgjørdum fiskavørum er ikki ólíkur kostnaðurin á fruktini fra Suðuramerika, tvs. at vit kunnu opna nýggjar marknaðir, um vit fáa ein vøll sum gevur okkum atgongd til altjóða flog-frakttfeløgini, og tað kann ikki realiserast við einum 1600 metrar vølli (sum rapportin hjá Landsverk sigur er maksimala longdin í Søltuvík). Fyri at fáa

inspiratión til hvussu hesin stóri vøllur skal gerast skal bert hyggjast eftir vøllinum á Madeira. Eitt oyggjaland í Atlantshavi við bergum, gróti og lítið av flatum landi at byggja ein vøll á.

Við Ólavsøkukvøðu

L. Gilli Trónd er útbúgvin Master of Science í Landa-frøði á Keypmannahavnar Universitet við serkunn-leika í búskaparliga økis-menning, umframt Master of Urban Management frá Erasmus University Rotter-dam við serkunnleika í flogvøllum, atkomuligheit og búskaparligum vøkstri.

Hongur ikki saman

Landsstýrismaðurin í figgjarmálum og ávísir búskaparfrøðingar, ið eru frammi, eiga at gera sítt arbeiði betri og í størri breidd, so tað tænimr samfelt føroyska samfelagnum

JÓGVAN VIÐ KELDU
løgtingsmaður

Kanska eg seinastu dagar-nar í so ofta havi tikið dømi út frá listafólkum. Hóast tað, havi eg hug einaferð enn at brúka hetta dømi, sum er so sigandi. Ofta hoyrast fólk siga, ið liggja tætt upp at evnarík-um og hepnum listafólk-um, lista-málarum, høv-

undum, tónleikarum o.ø., sum hava givið okkum so nógv, at tað tey duga, duga tey væl, meðan tey í øðrum førum ofta eru ópraktisk.

Soleiðis tykjast bæði okkara landsstýrismaður í figgjarmálum og fleiri av okkara búskaparfrøðingum. Hesir hava dygga gjøgn-umfórda bókliga útbúgv-ing, hava skil á tølum sum nakar, men í heildini óprak-tiskir. Í teirra verð er 2 + 2 altið 4. Eitt deytt tal. T.d. at annað 2-talið kann ikki innihalda meiri enn hitt. Hetta er bert eitt deytt taltekn.

Føroyskur búskapur er ikki bara rá tøl, men tølini koma burtur úr tí, ið skapt verður, so ymiskligt tað nú er. Danski blokkstuðulin er ikki bara eitt tal uppá 615 mió. krónur, og er stuðulin burtur, so svøltar fólkið,

sum Sambandsflokkurin í mong ár hevur billað Fø-oyafólki inn. So einfaldur er samfelagsbúskapur einaferð ikki.

Ikki orsök til at Sand-oyartunnilin biðar Samfelagið er samansett av evnarikum fólki á øllum skapandi økjum og í øllum geografiskum pørtum av landinum.

Nú búskaparliga upp-hitingin økist, arbeiðsloys-ið er burtur og handverkar-in, serliga í høvuðsstaðnum selur sína tænastu fyri hæg-ri prís, eru landsstýrismað-urin í figgjar-málum og ávísir búskaparfrøðingar frammi og biðja politikarin steðgað á, tí lampur-nar eru rodnaðar og vit ganga út móti eggini. Iløgur úti um landið mugu steðgast er niðurstøðan!

Sandoyartunnlinum skal útsetast til verri tíðir, fiski-mannafrádrátturin skal burtur o.a.

Náttúrulógin og høvuðsstaðaríløgur Eg trúgvi neyvan, at landsstýrismaðurin og hesir ávísu búskaparfrøð-ingar eru so óvitandi og kenna søguna so illa, at “náttúrulógin, sum hon virk-ar í Føroyum” er teimum so fremmand, at tá tíðirnar eru góðar er høvuðsstaður-in altið langt á odda í upp-hitingini, og tá tíðirnar versnað, verða økini úti um landið bæði í rakstri og íløgum køvd, meðan al-menni raksturin og íløguaaktiviteturin í høvuðs-staðnum heldur fram ella í versta føri stendur í stað. Upphitingin í Føroyum í dag er í høvuðsstaðnum,

meðan økini úti um í landi-num liva eitt nøkulunda vanligt lív við tí upp- og niðurgangandi konjunkturi sum einaferð er.

Tí fari eg at heita bæði á landsstýrismannin í figgjar-málum Magna Laksáfoss og hesar ávísu búskapar-frøðingar, sum eru frammi, um at gera sítt arbeiði bet-ri, síggja meiri víðfevnda heild, so tað samfelt tænimr føroyska samfelagnum og ikki bara tí einsháttaða geo-grafiska øki teir nú eina-ferð sita í, meðan restin spakuliga verður týnt.